

pro obranu státu velmi důležitém, nemá kladný poměr ke státu, jehož zájmů má podle svých služebních povinností bedlivě a svědomitě dbáti, naopak, že přestupuje platné předpisy, jimiž se zabezpečuje veřejný pořádek a klid, a že je ve styku s rozšiřovatelem zpráv, které jsou s to, aby vnesly, pokud se týče zveličily neklid v soužití obyvatelstva žijícího na československo-polském pomezí. Je proto bezdůvodná námitka stížnosti, že uvádění skutečností obsažených v zažalovaném článku o soukromém žalobci nebylo ve veřejném zájmu. Pokud stížnost tuto námitku doličuje popíráním správnosti předpokladu, jako by rozsudek byl vyslovil, že všichni zaměstnanci, pokud se týče občané Československé republiky polské národnosti vyvíjeli činnost státu a českému obyvatelstvu nepřátelskou, je stížnost na scestí, neboť z takového předpokladu nalézací soud při řešení otázky veřejného zájmu nevycházel a nic takového v rozsudku vysloveno není.

Čís. 5720.

Spreneveru možno kvalifikovať v smysle § 357 (338) tr. zák. za zločin len vtedy, ak je spáchaná na úkor t e j ž e o s o b y (pri viacerých útokoch proti jednej osobe len vtedy, keď ide o trestný čin pokračovací) a hodnota tak bezprávne privlastnených cudzích hnutel'ných vecí je väčšia než 500 Kč.

Sčítacia zásada § 335 tr. zák. platí len pri krádežiach a neľze jej použiť u iných trestných činov.

(Rozh. zo dňa 17. októbra 1936, Zm III 410/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti M. J. pre sedemnásobný prečin sprenevery vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p. a vyslovil, že pravoplatným usnesením krajského jako odvolacieho súdu v Nitre zo dňa 7. apríla 1936, č. j. To 203/36-11, bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 357, 338 tr. z. a § 3 zák. čis. 31/1929 Sb. z. a n., nakoľko bol týmto usnesením z dôvodu formálnej zmätočnosti podľa § 384, čis. 4 tr. p. na základe § 404, odst. 1 tr. p., zrušený rozsudok okresného súdu v Šali zo dňa 11. februára 1936, č. j. T 140/36-7, a tomuto súdu bolo uložené, aby spisy postúpil štátnemu zastupiteľstvu v Nitre k príslušnému pokračovaniu. V dôsledku toho zrušil najvyšší súd usnesenie to podľa posledného odstavca § 442 tr. p. a prikázal krajskému jako odvolaciemu súdu v Nitre, ako súdu príslušnému, aby vo veci ďalej pokračoval a rozhodol o odvolaní obžalovaného.

Dôvody :

Rozsudkom okresného súdu v Šali zo dňa 11. februára 1936, č. j. T 140/36-7, bol obžalovaný M. J. odsúdený pre sedemnásobný prečin sprenevery podľa §§ 355, 356 tr. z. spáchaný tým, že v dobe pred dňom

4. februára 1936 v Šali: 1. zastavil a poškodenému nevrátil hodinky v cene 80 Kč, prevzaté do opravy dňa 25. januára 1936 od E. H., 2. predal jeden pár zlatých náušník v hodnote 150 Kč, prevzatý dňa 25. januára 1936 do opravy od A. T., 3. predal zlaté náramkové hodinky v hodnote 200 Kč, prevzaté dňa 27. januára 1936 do opravy od V. K., 4. sebe zadržal a poškodenému nevrátil hodinky v hodnote 50 Kč, ktoré dňa 18. januára 1936 prevzal do opravy od A. M., 5. tretej osobe vydal vreckové hodinky v hodnote 20 Kč, ktoré dňa 1. februára 1936 prevzal do opravy od A. B., 6. zastavil a poškodenému nevrátil vreckové hodinky v hodnote 7 Kč 50 h, ktoré prijal dňa 25. januára 1936 do opravy od F. T., 7. zastavil a poškodenému nevrátil vreckové hodinky v hodnote 50 Kč, ktoré dňa 20. januára 1936 prijal do opravy od A. K., teda pre sprenevery spáchané na úkor rôznych osôb, pri čom v žiadnom prípade hodnota spreneverených hnutelných vecí neprevyšovala 500 Kč.

Proti tomuto rozsudku ohlásil odvolanie len obžalovaný čo do výšky trestu.

Krajský súd v Nitre jako súd odvolací usnesením zo dňa 7. apríla 1936, č. j. To 203/36-11, zrušil citovaný rozsudok okresného súdu z dôvodu formálnej zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p. na základe § 404, odst. 1 tr. p. z toho dôvodu, že v súdenom prípade ide o zločin sprenevery podľa § 357 tr. z., keďže úhrnná cena spreneverených vecí prevyšuje 500 Kč, obžalovaný bol pre prečin sprenevery už päťkrát trestaný a od odpykania posledného trestu ešte neuplynulo 10 rokov, a uložil okresnému súdu, aby spisy postúpil štátnemu zastupiteľstvu v Nitre k príslušnému pokračovaniu.

S právnym názorom odvolacieho súdu o kvalifikácii činu nelze súhlasiť. Odvolací súd pri riešení vecí mylne vykladal ustanovenie § 357, prípadne § 338 tr. z. v znení § 3 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n. Podľa týchto zákonných ustanovení lze totiž spreneveru kvalifikovať ako zločin len vtedy, keď je spáchaná na úkor jednej osoby (pri viacerých útokoch proti jednej osobe len vtedy, keď ide o trestný čin pokračovací) a keď v tomto prípade hodnota bezprávne privlastnených cudzích hnutelných vecí je väčšia než 500 Kč (Zm III 67/35, č. 5406 Sb. n. s.). Nemá však oporu v zákone právny názor odvolacieho súdu, že má byť sčítaná hodnota vecí spreneverených v i a c r ô z n y m o s o b á m.

Pri kvalifikovaní sprenevery za zločin nelze spočítať hodnoty spreneverených vecí tak, ako ustanovuje § 335 tr. z. pri krádeži, lebo ustanovenie § 335 tr. z. obsahuje zvláštne opatrenie (lex specialis), ktorého per analogiam u iných trestných činov použiť nelze a ktoré preto pri sprenevere mohlo by byť použité len vtedy, keď by to zákon výslovne nariadil, čo však zo zákonných ustanovení o sprenevere nevyplýva.

Ponevác teda odvolací súd sčítal hodnotu spreneverených vecí u siedmich rôznych osôb a len tak ustálil, že hodnota týchto vecí v celku je väčšia než 500 Kč, a v dôsledku toho zrušil rozsudok okresného súdu, mieniac, že ide o zločin sprenevery, porušil tým zákon vo výše citovaných ustanoveniach.